

1. a) Eftersom vi kan anta ON bas kan vi använda formeln för skärprodukt. Vi får

$$\bar{\mathbf{u}} \bullet \bar{\mathbf{v}} = 1 \cdot 1 + 2 \cdot 1 + 2 \cdot 0 = 3,$$

$$|\bar{\mathbf{u}}| = \sqrt{1^2 + 2^2 + 2^2} = 3$$

och

$$|\bar{\mathbf{v}}| = \sqrt{1^2 + 1^2 + 0^2} = \sqrt{2}.$$

Enl. definitionen av skalärprodukt är

$$\bar{\mathbf{u}} \bullet \bar{\mathbf{v}} = |\bar{\mathbf{u}}||\bar{\mathbf{v}}| \cos \varphi,$$

där φ är vinkeln mellan vektorerna $\bar{\mathbf{u}}$ och $\bar{\mathbf{v}}$. Alltså får vi

$$\cos \varphi = \frac{\bar{\mathbf{u}} \bullet \bar{\mathbf{v}}}{|\bar{\mathbf{u}}||\bar{\mathbf{v}}|} = \frac{3}{3\sqrt{2}} = \frac{1}{\sqrt{2}},$$

vilket ger vinkeln $\varphi = \frac{\pi}{4}$.

- b) Beräkning av determinanten mha Sarrus regel ger

$$\begin{vmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 2 & 1 & -1 \\ 2 & 0 & 4 \end{vmatrix} = 4 - 2 + 0 - 0 - 8 - 2 = -8.$$

- c) Enl. huvudsatsen är kolonnvektorerna i en matris linjärt oberoende om determinanten inte är 0. Eftersom determinanten i b) har kolonnvektorerna $\bar{\mathbf{u}}, \bar{\mathbf{v}}, \bar{\mathbf{w}}$ måste dom vara linjärt oberoende.

Volymen av parallelepipeden blir absolutvärdet av determinanten i b), dvs $|-8| = 8$.

2. Enligt huvudsatsen kan systemet endast ha oändligt många lösningar om determinanten till systemmatrisen blir 0. Beräkning av determinanten ger

$$0 = \begin{vmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 1 & 3 & a \\ 2 & a & 0 \end{vmatrix} = 0 + 4a + a - a^2 - 0 - 6 \Leftrightarrow a^2 - 5a + 6 = 0,$$

vilken har rötterna $a = 2$ och $a = 3$.

I fallet $a = 2$ får vi med hjälp av Gausselimination

$$\begin{cases} x + 2y + z = 3 \\ x + 3y + 2z = 10 \\ 2x + 2y = -8 \end{cases} \Leftrightarrow \begin{cases} x + 2y + z = 3 \\ y + z = 7 \\ 0 = 0 \end{cases}.$$

Här ser vi att trappsystemet har oändligt många lösningar.

I fallet $a = 3$ får vi

$$\begin{cases} x + 2y + z = 3 \\ x + 3y + 3z = 11 \\ 2x + 3y = -8 \end{cases} \Leftrightarrow \begin{cases} x + 2y + z = 3 \\ y + 2z = 8 \\ 0 = -6 \end{cases},$$

vilket inte har några lösningar.

Systemet har alltså oändligt många lösningar när $a = 2$.

3. Att \hat{e}_2 är vinkelrät mot π är samma sak som att \hat{e}_2 är parallell med dess normal $\bar{n} = (1, 0, 1)$. För att \hat{e}_2 ska få längden 1 kan vi t.ex. välja

$$\hat{e}_2 = \frac{1}{\sqrt{2}}(1, 0, 1).$$

Vektorn \hat{e}_3 är ortogonal mot linjen om \hat{e}_3 är ortogonal mot dess riktningsvektor $\bar{v} = (1, 2, 2)$. För att basen ska bli ortonormal måste dessutom \hat{e}_3 vara vinkelrät mot \hat{e}_2 (och därmed \bar{n}). Alltså blir \hat{e}_3 parallell med $\bar{n} \times \bar{v} = (-2, -1, 2)$. För att få längden 1 kan vi t.ex. välja

$$\hat{e}_3 = \frac{1}{3}(-2, -1, 2).$$

Slutligen skall \hat{e}_1 vara vinkelrät mot både \hat{e}_2 och \hat{e}_3 och dessutom ska $\hat{e}_1, \hat{e}_2, \hat{e}_3$ vara positivt orienterad. Genom att permutera en gång ser vi att

$$\hat{e}_1, \hat{e}_2, \hat{e}_3 \text{ pos. orient.} \Leftrightarrow \hat{e}_2, \hat{e}_3, \hat{e}_1 \text{ pos. orient.}$$

Alltså får vi

$$\hat{e}_1 = \hat{e}_2 \times \hat{e}_3 = \frac{1}{3\sqrt{2}}(1, -4, -1). \quad (1)$$

(Obs: \hat{e}_1 har redan längden 1 eftersom både \hat{e}_2 och \hat{e}_3 har längden 1 och är vinkelräta.)

4. Om A är systemets avbildningsmatris gäller $AB = C$ där

$$B = \begin{pmatrix} 1 & 0 & -1 \\ 2 & 1 & -2 \\ 1 & 1 & -2 \end{pmatrix} \text{ och } C = \begin{pmatrix} 4 & 2 & -5 \\ 8 & 3 & -8 \\ 0 & -1 & 2 \end{pmatrix}.$$

Eftersom B är inverterbar får man

$$A = CB^{-1} = \begin{pmatrix} 4 & 2 & -5 \\ 8 & 3 & -8 \\ 0 & -1 & 2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 0 & 1 & -1 \\ -2 & 1 & 0 \\ -1 & 1 & -1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 2 & 3 & 0 \\ 0 & 1 & -2 \end{pmatrix}.$$

Gausselimination på A ger

$$\left(\begin{array}{ccc|c} 1 & 1 & 1 & 0 \\ 2 & 3 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & -2 & 0 \end{array} \right) \Leftrightarrow \left(\begin{array}{ccc|c} 1 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & -2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{array} \right).$$

Vi får alltså 2 pivåelement och därför blir rangen 2. Eftersom matrisen har 3 kolonner blir nulldimensionen $3 - 2 = 1$ enligt dimensionssatsen. Eftersom rangen är 2 finns bara 2 linjärt oberoende kolonner i A och därför kan inte A vara inverterbar enligt huvudsatsen.

5. a) Matrisen P har egenvärdet λ med egenvektorn $\bar{v} = (v_1, v_2)$ om

$$\begin{pmatrix} p_{11} & p_{12} \\ p_{21} & p_{22} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} v_1 \\ v_2 \end{pmatrix} = \lambda \begin{pmatrix} v_1 \\ v_2 \end{pmatrix} \Leftrightarrow \begin{cases} p_{11}v_1 + p_{12}v_2 = \lambda v_1 \\ p_{21}v_1 + p_{22}v_2 = \lambda v_2 \end{cases}.$$

Summerar vi dom två ekvationerna får vi

$$\underbrace{(p_{11} + p_{21})}_{=1} v_1 + \underbrace{(p_{12} + p_{22})}_{=1} v_2 = \lambda(v_1 + v_2),$$

dvs.

$$(\lambda - 1)(v_1 + v_2) = 0.$$

För att ekvationen ska vara uppfylld måste alltså $\lambda = 1$ eller $v_1 + v_2 = 0$.

b) Egenvektorer till $\lambda = 1$ ges av systemet

$$(3I - P)\bar{v} = 0 \Leftrightarrow \begin{cases} -2v_1 - 4v_2 = 0 \\ 2v_1 + 4v_2 = 0 \end{cases} \Leftrightarrow \begin{cases} v_1 = -2t \\ v_2 = t \end{cases}, t \neq 0.$$

I fallet $v_1 + v_2 = 0$ är t.ex. $\bar{v} = (-1, 1)$ en egenvektor. Egenvärdet får vi från

$$\begin{pmatrix} 3 & 4 \\ -2 & -3 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} -1 \\ 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \end{pmatrix} = \underbrace{-1}_{=\lambda} \begin{pmatrix} -1 \\ 1 \end{pmatrix}.$$

Matrisen P kan nu skrivas som $A = SDS^{-1}$ där

$$S = \begin{pmatrix} -1 & -2 \\ 1 & 1 \end{pmatrix}, D = \begin{pmatrix} -1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \text{ och } S^{-1} = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ -1 & -1 \end{pmatrix}.$$

Eftersom $P^{2015} = SD^{2015}S^{-1}$ och

$$D^{2015} = \begin{pmatrix} (-1)^{2015} & 0 \\ 0 & 1^{2015} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix},$$

får vi

$$P^{2015} = \begin{pmatrix} -1 & -2 \\ 1 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} -1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ -1 & -1 \end{pmatrix} = SDS^{-1} = P.$$

Alternativ lösning:

Om man ser att $P^2 = I$ så inser man lätt att

$$P^3 = P^2P = P$$

$$P^4 = P^3P = I$$

$$P^5 = P^4P = P \text{ osv.}$$

Alltså gäller

$$P^n = \begin{cases} P & \text{om } n \text{ är udda} \\ I & \text{om } n \text{ är jämn} \end{cases}.$$

6. a) Planet π_1 har normalen $(1, 1, 1)$. Dom punkter som hamnar på $Q_1 : (1, 1, 0)$ (vid ortogonal projektion) ligger på linjen om är vinkelrät mot planet och går igenom Q_1 . I parameterform kan linjen skrivas

$$(x, y, z) = (1, 1, 0) + t(1, 1, 1).$$

- b) På samma sätt som i a) ser vi att dom punkter som hamnar på $Q_2 : (2, 3, 1)$ vid ortogonal projektion på $\pi_2 : 2x + y + 2z - 9 = 0$ ligger på linjen

$$(x, y, z) = (2, 3, 1) + s(2, 1, 2).$$

För att båda projektionerna ska bli rätt måste alltså P ligga i skärningen mellan dom två linjerna, vilken ges av

$$\begin{cases} 1+t = 2+2s \\ 1+t = 3-s \\ t = 1+2s \end{cases} \Leftrightarrow \begin{cases} s = 1 \\ t = 3 \end{cases}.$$

Insättning i någon av linjerna ger skärningspunkten $P : (4, 4, 3)$.

Eftersom planet $\pi_3 : 4y + 3z = 0$ innehåller origo ges projektionen Q_3 av

$$\overline{OQ_3} = \overline{OP} - \overline{Q_3P} = \overline{OP} - \frac{\overline{OP} \bullet \vec{n}}{|\vec{n}|^2} \vec{n}.$$

(Rita figur!)

Alltså får vi projektionen

$$Q_3 : (4, 4, 3) - \frac{(4, 4, 3) \bullet (0, 4, 3)}{0^2 + 4^2 + 3^2} (0, 4, 3) = (4, 0, 0).$$